

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 25 marca 2024 r.

WNP-I.4131.58.2024

Rada Miejska w Brwinowie

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, poz. 572, poz. 1463, poz. 1688), zwanej dalej „u.s.g.”,

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LXXIV.852.2024 Rady Miejskiej w Brwinowie z dnia 28 lutego 2024 r. w sprawie rozpoznania skargi na Burmistrza Gminy Brwinów.

Uzasadnienie

Na sesji, która odbyła się 28 lutego 2024 r. Rada Miejska w Brwinowie podjęła uchwałę Nr LXXIV.852.2024 w sprawie rozpoznania skargi na Burmistrza Gminy Brwinów.

Podstawę prawną uchwały stanowi art. 18 ust. 2 pkt 15 u.s.g. w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”.

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności uchwały ze stanem prawnym obowiązującym w dacie jej podjęcia przez radę gminy i w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa, do podjęcia interwencji, stosownej do posiadanych kompetencji w tym zakresie.

W § 1 ust. 1 uchwały Rada Miejska postanowiła, że: „uznaje za niezasadną skargę na Burmistrza Gminy Brwinów wniesioną w dniu 13 grudnia 2023 r., dotyczącą nieudzielenia informacji publicznej.”.

Jak wynika z uzasadnienia do uchwały, Skarżący zarzucił Burmistrzowi Gminy Brwinów nieudostępnienie projektu rozbudowy drogi powiatowej nr 3109W ul. Nadarzyńskiej w Żółwinie i ul. Żółwińskiej w Owczarni, w wersji papierowej. Burmistrz Gminy Brwinów odmówił, ponieważ Gmina Brwinów nie była właścicielem tego opracowania i nie posiadała praw autorskich pozwalających na dysponowanie dokumentacją projektową. Wskazano,

że dysponentem dokumentacji jest inwestor – Powiat Pruszkowski, który taką dokumentację może udostępnić w trybie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej

Komisja skarg wniosków i petycji, w świetle wyjaśnień Burmistrza Gminy Brwinów oraz ustalonego stanu faktycznego sprawy, zarekomendowała Radzie Miejskiej w Brwinowie podjęcie uchwały o uznaniu skargi za bezzasadną.

Analizując treść przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż Rada Miejska w Brwinowie nie jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi w związku z nieudzieleniem informacji publicznej. Przedmiotowa uchwała narusza zatem w sposób istotny art. 229 pkt 3 k.p.a.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 k.p.a. jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej wójta (burmistrza, prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, jest rada gminy.

Wobec powyższego, organ nadzoru wskazuje, iż stosownie do brzmienia art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi składanej w oparciu o tę ustawę może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Jednak zgodnie z art. 240 k.p.a., gdy skarga dotyczy sprawy, która nie podlega rozpatrzeniu według przepisów kodeksu (art. 3 § 1 i 2) albo nie należy do właściwości organów administracji publicznej, przepisy art. 233-239 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że w miejsce pozostałych przepisów kodeksu stosuje się przepisy postępowania właściwego dla danej sprawy.

Organ nadzoru wskazuje, iż kwestie dotyczące procedury udostępniania informacji publicznej uregulowane zostały w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902), zwanej dalej „u.d.i.p.”. Zgodnie z art. 1 ust. 1 u.d.i.p. każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie. Udostępnianie informacji publicznej na wniosek, następuje bez zbędnej zwłoki i nie później niż w terminie 14 dni (art. 13 ust. 1 u.d.i.p.), za wyjątkiem sytuacji przewidzianych w art. 13 ust. 2 i art. 15 ust. 2 u.d.i.p., oraz w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje podmiot obowiązany do udostępnienia, nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku (art. 14 ust. 1 u.d.i.p.). Ponadto trzeba mieć na względzie art. 16 ust. 1 u.d.i.p., zgodnie z którym odmowa udostępnienia informacji

publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji następują w drodze decyzji.

Zgodnie zaś z art. 21 u.d.i.p. do skarg rozpatrywanych w postępowaniach o udostępnienie informacji publicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 1634, z późn. zm.), zwanej dalej „p.p.s.a.”. Na mocy art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a., wojewódzki sąd administracyjny jest właściwy do rozpatrywania skarg na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przedmiocie udostępniania informacji publicznej. Wobec powyższego, wskazać należy, iż brak jest podstaw do wydania w tym samym zakresie uchwały przez Radę Miejską w Brwinowie.

Organ nadzoru wskazuje, iż u.d.i.p., jako ustawa szczególna, reguluje w sposób wyczerpujący kwestie związane z prawem dostępu do informacji publicznej. Tylko w zakresie wyznaczonym przez tę ustawę przepisy k.p.a. znajdują zastosowanie w tego typu postępowaniach (wyrok NSA z 10 stycznia 2018 r., sygn. akt I OSK 282/16, podtrzymujący w mocy wyrok WSA w Łodzi z 6 listopada 2015 r., sygn. akt II SA/Łd 194/15). Podobne stanowisko wyraził także WSA w Łodzi w postanowieniu z 19 stycznia 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 834/20.

W ocenie organu nadzoru wyłączną podstawę prawną do rozpoznawania skarg dotyczących udostępnienia informacji publicznej stanowią przepisy u.d.i.p. Tym samym – zgodnie z art. 21 u.d.i.p. – weryfikacja zarzucanych bezprawnych działań polegających na zaniechaniu udostępnienia informacji publicznej mogła nastąpić wyłącznie na gruncie przepisów p.p.s.a., a więc w postępowaniu przed sądem administracyjnym. To zaś uniemożliwiało rozpoznanie powyższej skargi w trybie przepisów art. 227 i nast. k.p.a.

Organ nadzoru wskazuje, iż środkiem prawnym przysługującym osobie niezadowolonej ze sposobu realizacji jej wniosku o udzielenie informacji publicznej, w przypadku nieudzielenia informacji, udzielenia w niepełnym zakresie bądź w niewłaściwej formie, jest skarga na bezczynność do sądu administracyjnego w trybie przepisów p.p.s.a., a nie skarga do organu wymienionego w art. 229 k.p.a. w trybie przepisów Działu VIII k.p.a. Złożenie skargi na bezczynność organu w sprawie udzielenia informacji publicznej nie musi być poprzedzone wyczerpaniem środków zaskarżenia w rozumieniu art. 52 § 1 i 2 p.p.s.a. (wyroki NSA: z 24 maja 2006 r. sygn. akt I OSK 601/05, z 21 listopada 2019 r. sygn. akt I OSK 4287/18).

Wskazać nadto należy, iż w przedmiotowej sprawie zmieniono kwalifikację czynności procesowej strony, co skutkowało pozbawieniem strony gwarancji, które wynikają z prawa

do procesu oraz prawa do sądu. Załatwienie sprawy w trybie przepisów k.p.a. skutkowało uznaniem skargi za skargę powszechną.

Zdaniem organu nadzoru podjęcie uchwały przez Radę Miejską i rozpatrzenie przez nią skargi w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej – nie znajduje podstaw prawnych, co stanowi o istotnym naruszeniu prawa. Powyższe względy uzasadniają stwierdzenie nieważności uchwały w całości.

Wziąwszy powyższe okoliczności pod uwagę, organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały, co na mocy art. 92 ust. 1 u.s.g. skutkuje wstrzymaniem jej wykonania z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Miastu przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Mariusz Frankowski

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/